

מסורת הש"ס

(א) גירי הערוך מרחקו... (ב) גירי ר"ה... (ג) גירי ר"ה... (ד) גירי ר"ה... (ה) גירי ר"ה... (ו) גירי ר"ה... (ז) גירי ר"ה... (ח) גירי ר"ה... (ט) גירי ר"ה... (י) גירי ר"ה...

הנהגות הב"ח

(א) ר"ה ר"ה... (ב) ר"ה ר"ה... (ג) ר"ה ר"ה... (ד) ר"ה ר"ה... (ה) ר"ה ר"ה... (ו) ר"ה ר"ה... (ז) ר"ה ר"ה... (ח) ר"ה ר"ה... (ט) ר"ה ר"ה... (י) ר"ה ר"ה...

גילוח הש"ס

גם כי קאמינו לבגן... ראב"ד צידד לבעה... לקמן פ"ג ע"פ חו"ס ד"ה... ר"ה ע"פ:

הדר פרק ששי עירובין

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב. בהא מודי שמואל דמנטלי בני חיצונה לבני פנימית אמו רשות שנה לן לתוכן ע"י הרגל עירובין משום דאמר לה לתקוני שפתין ולא לעושי והכי מפרש לה כסוף פירוקן [וע"ה]. והאי דבעיקן ביטול אליבא דרבי עקיבא אמרה רבא למילתיה דלי לרנן בלאו ביטול נמי אמרה לה פנימית הכי ועקבה לה לעירוב משום דמעושי נה אכל ר"ע אמר דבעיא לנטולי בשליה פירוקן [נס] וכו' שנה בן פנימית ליכא למימר הכי דלינטול לבני למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו. בשליה עושין פסוקו אוקימנא הכי: מפתייסא דרב שמש. שהיו משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה למתן על משנה דשא ותשמע (א) דלא קא מתדר ליה לרב הונא כמאן קאמרת. למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו. בשליה עושין פסוקו אוקימנא הכי: מפתייסא דרב שמש. שהיו משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה למתן על משנה דשא ותשמע (א) דלא קא מתדר ליה לרב הונא כמאן קאמרת. למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו.

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב ודאי פנימית מותרת דאחרא דשא ומשתמשא וחיצונה אסורה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא וכי שכח אחד מן הפנימית ולא עירב אמאי שתיהן אסורות לבטיל בר פנימית לבני פנימית ותיתי חיצונה ותשתרי בהדיהו כמאן כרבי אליעזר דאמר אינו צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד כ"ו קאמינא לרבנן דאמרי צריך לבטיל לכל אחד ואחד: רב חסדא ורב ששת כי פגעי בהדי הודי רב חסדא מרתען שיפוחיה ממתנייתא דרב ששת ורב ששת (א) מרתען כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא בעא מיניה רב חסדא מרב ששת שני בתים משני צדי רשות הרבים ובאו נכרים והקיפום מוחיצה בשבת מהו אליבא דמאן דאמר (א) אין ביטול רשות מחצר לחצר לא תיבעי לך השתא דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי אמרת אין ביטול רשות מחצר לחצר הכא דאי בעו לערוי מאתמול לא מצו מערבי לא כל שכן כי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר (א) יש ביטול רשות מחצר לחצר התם דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי בטולי נמי מצי מבטל אבל הכא דלא מצו מערבי מאתמול בטולי נמי לא מצי מבטל או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אין מבטלין מת נכרי בשבת מהו אליבא דמאן דאמר שוכרין לא תיבעי לך השתא תרתי עבדינן חרא מיבעיא אלא כי תיבעי לך אליבא דמ"ד אין שוכרין תרתי הוא דלא עבדינן הא חרא עבדינן או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אני אומר מבטלין והמונא אמר לך מבטלין (א) אמר רב יהודה אמר שמואל (א) נכרי שיש לו פתח ארבעה אמה ארבעה פתוח לבקעה אפילו מכונים ומצויא גמולים וקרונות כל היום כולו דרך מבוי אין אוסר על בני מבוי מ"ט בפיתחה דמוחד ליה בההוא ניהא ליה איבעיא להו פתוח לקרפף מהו א"ר נחמן בר אבמי משמיה דאדלפנא

סו.

לח א מ"י פ"ב מהל' עירובין הלכה ז' טו"ס"פ א"ר"ה ט"י שפ"ט פ"ק ה': לש ב מ"י ט"ז ט"ז יג ופ"ט ט"ז טו"ס"פ א"ר"ה ט"י שפ"ט: פ"ב ג מ"י פ"ה מהל' עירובין הלכה ז' טו"ס"פ א"ר"ה ט"י שפ"ט:

רב ניסים גאון

כמאן כר' אליעזר דאמר אין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד. אבא בי קא אמיתא כרבנן. עיקר דבריו שיהא אליעזר כסוף פוק עושין פסוקו. והנן אמר ר' אליעזר שמעתי מר' אליעזר שאמר ר'א כביה כור. וכן שמעתי פסוקו אנשי חצר שיטבת אחד מהן ולא עירוב ביתו אסור מלהביטין ומלהוציא לו ולהם. ומפיקין לא קשיא הא ר' אליעזר הוא אבא, כששמענו לומר לרבי ר' אליעזר המבטל רשות חצרו לרשות ביתו כביטול. לרבנן המבטל רשות חצרו לרשות ביתו לא כביטול.

רבנו הגאון

רב חסדא כי היה פגע ברב ששת הוה (מרתען) [מרתען] שפוחיה. לומר היה מתירא ממנו שפא ישאלנו פמתנייתא הוה בדייה. ורב ששת הוה (מרתען) כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא. שפא ישאלנו. בעא מיניה רב חסדא מרב ששת שתי חצרות בשני צדי רשות הרבים והקיפום גוים מתיצב בשבת, איבעיא ליה יוחנן דאמר יש ביטול מחצר לחצר מהו, מחרא ליה מחרתה הוא דאמר, רבין דאביי רבנן דרבא מאתמול הוה מצו מערב, בטולי השתא מצו בטיל אבל הכא בהקיפום גוים מתיצב בשבת איבעיא לערובי מאתמול לא מצי מערבי, בטולי השתא מצו לא מצי מבטלין. או דילמא לא שניא. א"ל אין מבטלין. תוב בעא מיניה מת גוי בשבת מהו, אליבא דר' יוחנן לא תיבעי לך השתא שוכרין ומבטלין עבדי להו בשבת לחני תרתי, חרא אי מבטלין אי לא מיבעיא. כי תיבעי לך אליבא דשמואל, דאמר אין שוכרין מאי, תרתי הוא ולא עבדי, אבל הכא בהוציא רשותו בה דירויין ישראלים הרבה וגוי, ואמר עליהו גוי ולא עירובי. הוא אין עירוב מוטיל במקום גוי ובחילוק רשותו ובשתיורי ישראלים, מהו שיבטל אחד רשותו ויהא האחר מותר לטלטלי. א"ל (אביי) [רב ששת] אני אומר מבטלין. והמונא אמר אין מבטלין. אמר רב יהודה אמר שמואל גוי שיש לו אפי' פתח ד' טפחים על ד' טפחים פתוח מחצויו לבקעה, כבר טילק רשותו מכל המבוי, ואפילו הוא מכניס ומצויא גמולים וקרונות כל היום כולו על בני המבוי, אלא כעובר דרך הוא חשוב כמבוי. מאי טעמא בההוא פיתחא דמיוחד ליה טפי ניהא ליה.

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב עקוהו. בהא מודה שמואל דמנטלי בני חיצונה לבני פנימית אמו רשות שנה לן לתוכן ע"י הרגל עירובין משום דאמר לה לתקוני שפתין ולא לעושי והכי מפרש לה כסוף פירוקן [וע"ה]. והאי דבעיקן ביטול אליבא דרבי עקיבא אמרה רבא למילתיה דלי לרנן בלאו ביטול נמי אמרה לה פנימית הכי ועקבה לה לעירוב משום דמעושי נה אכל ר"ע אמר דבעיא לנטולי בשליה פירוקן [נס] וכו' שנה בן פנימית ליכא למימר הכי דלינטול לבני למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו. בשליה עושין פסוקו אוקימנא הכי: מפתייסא דרב שמש. שהיו משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה למתן על משנה דשא ותשמע (א) דלא קא מתדר ליה לרב הונא כמאן קאמרת. למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו. בשליה עושין פסוקו אוקימנא הכי: מפתייסא דרב שמש. שהיו משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה למתן על משנה דשא ותשמע (א) דלא קא מתדר ליה לרב הונא כמאן קאמרת. למילתן כר"ל דאמר איתו לרין כ"ו.

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב ודאי פנימית מותרת דאחרא דשא ומשתמשא וחיצונה אסורה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא וכי שכח אחד מן הפנימית ולא עירב אמאי שתיהן אסורות לבטיל בר פנימית לבני פנימית ותיתי חיצונה ותשתרי בהדיהו כמאן כרבי אליעזר דאמר אינו צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד כ"ו קאמינא לרבנן דאמרי צריך לבטיל לכל אחד ואחד: רב חסדא ורב ששת כי פגעי בהדי הודי רב חסדא מרתען שיפוחיה ממתנייתא דרב ששת ורב ששת (א) מרתען כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא בעא מיניה רב חסדא מרב ששת שני בתים משני צדי רשות הרבים ובאו נכרים והקיפום מוחיצה בשבת מהו אליבא דמאן דאמר (א) אין ביטול רשות מחצר לחצר לא תיבעי לך השתא דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי אמרת אין ביטול רשות מחצר לחצר הכא דאי בעו לערוי מאתמול לא מצו מערבי לא כל שכן כי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר (א) יש ביטול רשות מחצר לחצר התם דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי בטולי נמי מצי מבטל אבל הכא דלא מצו מערבי מאתמול בטולי נמי לא מצי מבטל או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אין מבטלין מת נכרי בשבת מהו אליבא דמאן דאמר שוכרין לא תיבעי לך השתא תרתי עבדינן חרא מיבעיא אלא כי תיבעי לך אליבא דמ"ד אין שוכרין תרתי הוא דלא עבדינן הא חרא עבדינן או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אני אומר מבטלין והמונא אמר לך מבטלין (א) אמר רב יהודה אמר שמואל (א) נכרי שיש לו פתח ארבעה אמה ארבעה פתוח לבקעה אפילו מכונים ומצויא גמולים וקרונות כל היום כולו דרך מבוי אין אוסר על בני מבוי מ"ט בפיתחה דמוחד ליה בההוא ניהא ליה איבעיא להו פתוח לקרפף מהו א"ר נחמן בר אבמי משמיה דאדלפנא

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב ודאי פנימית מותרת דאחרא דשא ומשתמשא וחיצונה אסורה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא וכי שכח אחד מן הפנימית ולא עירב אמאי שתיהן אסורות לבטיל בר פנימית לבני פנימית ותיתי חיצונה ותשתרי בהדיהו כמאן כרבי אליעזר דאמר אינו צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד כ"ו קאמינא לרבנן דאמרי צריך לבטיל לכל אחד ואחד: רב חסדא ורב ששת כי פגעי בהדי הודי רב חסדא מרתען שיפוחיה ממתנייתא דרב ששת ורב ששת (א) מרתען כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא בעא מיניה רב חסדא מרב ששת שני בתים משני צדי רשות הרבים ובאו נכרים והקיפום מוחיצה בשבת מהו אליבא דמאן דאמר (א) אין ביטול רשות מחצר לחצר לא תיבעי לך השתא דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי אמרת אין ביטול רשות מחצר לחצר הכא דאי בעו לערוי מאתמול לא מצו מערבי לא כל שכן כי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר (א) יש ביטול רשות מחצר לחצר התם דאי בעו לערוי מאתמול מצו מערבי בטולי נמי מצי מבטל אבל הכא דלא מצו מערבי מאתמול בטולי נמי לא מצי מבטל או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אין מבטלין מת נכרי בשבת מהו אליבא דמאן דאמר שוכרין לא תיבעי לך השתא תרתי עבדינן חרא מיבעיא אלא כי תיבעי לך אליבא דמ"ד אין שוכרין תרתי הוא דלא עבדינן הא חרא עבדינן או דילמא לא שניא אמר ליה (א) אני אומר מבטלין והמונא אמר לך מבטלין (א) אמר רב יהודה אמר שמואל (א) נכרי שיש לו פתח ארבעה אמה ארבעה פתוח לבקעה אפילו מכונים ומצויא גמולים וקרונות כל היום כולו דרך מבוי אין אוסר על בני מבוי מ"ט בפיתחה דמוחד ליה בההוא ניהא ליה איבעיא להו פתוח לקרפף מהו א"ר נחמן בר אבמי משמיה דאדלפנא

ומצויא גמולים וקרונות כל היום כולו על בני המבוי, אלא כעובר דרך הוא חשוב כמבוי. מאי טעמא בההוא פיתחא דמיוחד ליה טפי ניהא ליה.